Aº. 1832.

Nº. 62.

DONDERDAG DEN 2den AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Algemeene Secretarij.

Den 2 Augustus 1832.

Alzoo JACOB JUDA POLAK voor de minderjarige CHARLES MARCUS POLAK, zich bij rekeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen vervoegd heeft, met verzoek, om te mogen verkrijgen Brieven van Manumissie, voor de Carboegerin genaamd MARIA, gemelde minderjarige in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk die eenig regt of pretentie op den gemelden Slaaf mogt eustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen of Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Algemeene Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte brieven van Manumissie verleend worden.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Militair Bureau.

Den 1 Augustus 1832.

Door Z. E. de Gouverneur Generaal der N. W. I. Bezittingen, is onder nadere goedkeuring des Konings provisioneel aangesteld tot Tweede Luitenant bij de Tweede Afdeeling der Schutterij van *Paramaribo*, de oud Tweede Luitenant derzelve Afdeeling, PIETER HENDRIK ARONS, met bepaling dat denzelve als zoodanig rang zal nemen van en met den 26 April 1831.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 29sten Mei, de Schepen *Catharina Anna Helena*, Kapt. P. H. Bos; — Idem, *Ipenrode*, Kapt. D. CHARLAU; — Den 1sten Junij, *de Vriendschap*, Kapt. D. G. DOEKSEN; — en Den 3den, *de Faam*, Kapt. J. ANDRESEN. — Allen van hier.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 31 *Mei*. In de vergaderingen der kamers van de Staten-generaal zijn eergisteren door Z. E. den minister van buitenlandsche zaken medegedeeld onderscheidene staatsstukken betrekking hebbende tot de tegenwoordige staatkundige onderhandelingen, ten einde den Staten-generaal en het nederlandsche volk eenen waarborg op te leveren, voor de vaste en gematigde grondbeginselen, welke de staatkunde der regering leiden en regelen, en hun regtmatig vertrouwen meer en meer te bevestigen »dat, al wat geschieden kan, door haar in 't werk wordt gesteld, om, *behoudens de eer en de dierbaarste belangen van Nederland*, de zwarigheden uit den weg te ruimen, welke tot nog toe de regeling eener scheiding van Nederland en Belgie hebben opgehouden."

Uit deze mededeelingen blijkt, dat den 4den Maart 1832, van wege het nederlandsch bestuur aan graaf *Orloff*, die zich destijds in 's Gravenhage bevond, is verklaard, dat het genegen was, om de staatkundige onafhankelijkheid van Belgie te erkennen, behoudens eene verandering in de bepalingen van de vaart op de binnenwateren en de handelswegen, en behoudens de kapitalisatie der schuld aan de zijde van Belgie; eene meer billijke verevening van het amortisatie-syndicaat; het vrij bezit van de Zuid-Willemsvaart, en eene afzonderlijke onderhandeling nopens Luxemburg.

Den 7den Maart is daarop van de zijde van het nederlandsch bestuur, mede bij verbale nota, aan graaf *Orloff* verklaard, dat, daar ook de *erkenning* van prins *Leopold* eene onvermijdelijke voorwaarde was, om eene onderhandeling tot stand te brengen, de Koning daarin heeft toegestemd, ten einde *aan de getrouwe bewoners van het oude Nederland een nieuw blijk te geven van genegenheid te hunwaarts, als welke hem, op het voetspoor zijner voorvaderen, steeds bewogen heeft, om aan hun welzijn al die offers te brengen, welke door de omstandigheden geboden worden;* — met voorbehoud echter, dat deze verklaring eerst dan geldig zal zijn, *zoodra men zich over de voorwaarden van scheiding zal hebben verstaan*, en anders niet.

In den loop der onderhandelingen is aan den russischen gevolmagtigde te kennen gegeven, dat men zich dezen zijds wel zoude willen verstaan omtrent eene kapitalisatie der schuld, tegen een minderen koers, dan bij het in januarij 1832 voorgestelde verdrag is opgegeven, maar dat men verlangde in het bezit der citadel te blijven, tot na dat de kapitalisatie zoude zijn tot stand gebragt.

Van de russische zijde is echter ook zeer aangedrongen op het onderteekenen van de 24 artikelen door de nederlandsche regering, onder voorwaarde der door Rusland bewilligde wijzigingen, doch deze vordering is volstandig afgeslagen, als onverschillig voor de mogendheden, en ongerijmd aan de zijde van Nederland. De nederlandsche regering heeft intusschen verklaard, altijd gereed te zijn, om de openingen in overweging te nemen, welke haar nopens de voorwaarden zijn gedaan.— Het blijkt alzoo, dat de onderhandelingen, ten gevolge van de zending van graaf *Orloff*, gewigtige vorderingen hebben gemaakt; dat twee belangrijke hinderpalen uit den weg zijn geruimd, en dat, zoo de vorm van het voorgestelde verdrag moeijelijkheden heeft ontmoet, die voor den Koning onoverkomelijk waren, men zich mag vleijen, dat deze de verlangde schikking niet zullen tegenhouden, daar men zich *over het meerendeel der voorwaarden heeft verstaan*, en het verschil van meening, omtrent het overige, niet van dien aard is, dat het de onderhandelingen van Londen kan belemmeren.

Bij de stukken is medegedeeld de beruchte declaratie van den russischen gevolmagtigde, strekkende, zoo het schijnt, om het bestuur tot de mede-onderteekening der 24 artikelen te bewegen; — met welke verklaring de oostenrijksche en pruissische gezanten zich hebben vereenigd; — voorts de protocollen betreffende de gewijzigde ratificatiën, alsmede het 59ste en 60ste protocol. Bij het 59ste verklaren de gevolmagtigden (gelijk in der tijd gemeld is) de 24 artikelen onveranderlijk, ten aanzien van *de afscheiding, de onafhankelijkheid, de onzijdigheid en het grondgebied* van Belgie, en zich verpligt, om Z. M. den Koning der Nederlanden en Z. M. den Koning der Belgen tot eene bepaalde overeenkomst te brengen. Na de mededeeling van hetzelve hebben echter de nederlandsche gevolmagtigden daartegen voor zoo veel des noodig geprotesteerd, als strijdig met de annexe A van het 12de protocol. Ook is voor als nog geprotesteerd tegen het tractaat wegens het sloopen der belgische vestingen.

— Heden morgen is alhier aangekomen de markies *van Dalmatië* (zoon van den maarschalk *Soult*) in betrekking van buitengewoon gezant van Z. M. den Koning der Franschen aan ons hof. Z. Exc. heeft terstond zijne geloofsbrieven overhandigd.

Heden middag is bij Z. M. een kabinetsraad gehouden.

HAARLEM, 29 *Mei*. Ook in Henegouwen, te St. Chislain, heeft men de *cholera* bij drie personen waargenomen.

Den 31 *Mei*. De *cholera* is te Gend uitgebroken; men telde er den 30sten een tiental zieken, veelal lieden, die zich aan het onmatig gebruik van sterken drank hadden overgegeven. Men sprak ook van cholera-zieken te Lier, in 't hospitaal, en in Luxemburg; doch dit een en ander vereischt nog nadere opheldering.

(*Haarl. Courant.*)

BELGIE.

BRUSSEL, 29 *Mei*. De Fransche maarschalk *Gerard*, opperbevelhebber van het leger van het Noorden, heeft zich naar Valenciennes begeven, en zal daar blijven zoo lang Z. M. de Koning der Belgen in Frankrijk zal vertoeven.

— Er begint zich van tijd tot tijd openbare vijandschap tusschen de zoogenaamde liberalen en de katholijken, of liever de jacobijnsche en priesterpartij te vertoonen. Zoo men geene staatkundige reden had, om zich aan beide zijden nog in te houden, zou er misschien reeds een openbare oorlog uitgebarsten zijn. De overwinning is voor de priesterpartij genoegzaam zeker. De liberalen hebben den minister *de Theux*, die de priesterpartij dient, uit het zadel willen ligten; maar deze heeft hem zoo goed de hand gehouden, dat al hunne pogingen zijn mislukt. De priesterpartij heeft echter tot dus verre nog maar van gewone middelen gebruikt gemaakt; zoodra zij tot buitengewone overgaat, dat is de volksmenigte in beweging brengt en hier en daar de liberalen laat vervolgen en plunderen, zullen deze spoedig de vlugt moeten nemen.

De heer *de Brouckère* is openbaar in de dagbladen tegen de priesterpartij en den heer *de Theux* opgetreden. Hij heeft zich vrij vinnig uitgelaten. De *Courrier*, die tegenwoordig staatkunde beoefent, zegt, dat de heer *de Brouckère* te ver is gegaan en wil het verbond tusschen katholijken en liberalen, daar er nog zoo veel te vestigen is, nog geenszins verbroken hebben.

(*Arnh. Courant.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 22 *Mei*. De hertog *van Newcastle* heeft aan de vergadering kennis gegeven, dat hij voornemens was, eerstdaags eene motie te doen, betrekkelijk de bevoegdheid des Konings om nieuwe pairs te benoemen. — Sommigen vleijen zich steeds, dat verscheidene antihervormingsgezinde pairs geenen verderen tegenstand tegen de bill zullen bieden, en dat de wet derhalve zonder eene benoeming van nieuwe pairs, ten minste niet van een bedüidend aantal, zal doorgaan. — De hervormingsgezinden waarschuwen intusschen de ministers, om zich niet te laten verleiden door den gematigden toon, welken sommige pairs thans hebben aangenomen, maar om steeds op hunne hoede te wezen tegen hunne listige tegenstanders.

Tusschen den Koning en deszelfs broeder, den hertog *van Sussex*, welke zich een ijverig voorstander van de partij der

hervormingsgezinden betoond heeft, moet ter dier zake eene zeer in 't oog loopende verwijdering heerschen. Men verzekert, dat den hertog de toegang tot het paleis ontzegd is.

— Naar men meldt, is het spaansche bestuur voornemens om twee fregatten naar Madera te zenden, ten einde de spaansche belangen aldaar te beschermen. De voorstanders van D. Pedro beweren echter, dat die schepen moeten dienen, om D. Miguel bij te staan, en dringen er op aan, dat het britsch ministerie zich met nadruk daar tegen zal verzetten. De *Courier* verlangt dat het britsch eskader, hetwelk thans hier te lande voor de Taag wordt uitgerust, ten einde de engelsche belangen in Portugal te beschermen, de last bekome, om terstond voor D. Pedro tegen D. Miguel partij te trekken, indien een enkel spaansch soldaat den laatstgenoemden tot hulp mogt worden toegezonden.

— Den 20sten hebben de gevolmagtigden der 5 mogendheden weder eene conferentie gehouden.

Den 26 Mei. De ministeriele *Courier*, welke zich steeds als een der hevigste vijanden van D. Miguel doet kennen, meent, dat er voor de portugesche constitutionelen geene meer wenschelijke gebeurtenis zoude kunnen plaats hebben, dan eene demonstratie van Spanje ten behoeve van dien vorst. — Genoemd blad meldt, dat de opgave van een ander nieuwsblad, als of Koning *Ferdinand* thans 22000 man infanterie en 5000 man ruiterij op de portugesche grenzen vereenigd zoude hebben, en als of de laatstgemelde troepen zich indedaad reeds op het grondgebied van Portugal zouden bevinden, ongegrond is; — dat Spanje, behalve de garnizoenen van de grens-vestingen, welke ten allen tijde op den tegenwoordigen voet bezet zijn geweest, op dit oogenblik slechts 5000 man in Salamanca heeft, aan welke men in den eigenlijken zin den naam van *observatie-leger* zoude kunnen geven; — dat het mogelijk is, dat deze troepen bevel hebben ontvangen, om in Portugal binnen te rukken, en dat een deel derzelve in de daad reeds de grenzen hebbe overschreden, — maar dat in dit geval Spanje deszelfs aangekondigde onzijdigheid zal hebben geschonden, — en dat Engeland alsdan Koning *Ferdinand*, overeenkomstig de bestaande tractaten, tot het geven van rekenschap zal hebben te roepen.

Den 29 Mei. Sprekende over de portugesche aangelegenheden, merkt de *Courier* aan, dat Frankrijk met Engeland eene schikking heeft aangegaan, volgens welke eerstgenoemd Rijk geene werkdadige maatregelen tegen Spanje zal nemen dan in overeenstemming met Engeland; — dat de naar Portugal gezondene britsche vloot magtig genoeg is, om Lissabon plat te schieten, — en dat die vloot zal handelen, in geval Spanje ten behoeve van D. Miguel tusschen beide mogt komen; — dat het fransche bestuur, daartoe aangezocht zijnde, in staat zoude wezen, om in minder dan drie weken eene aanzienlijke krijgsmagt in Spanje te zenden; — dat Frankrijk zich tot zulk eenen maatregel verbonden heeft, — en dat, des noodig, aan die verpligting volkomen zal voldaan worden.

— In Ierland baart het innen der tienden gedurig veel moeijelijkheid. De landlieden beginnen meer en meer derzelver opbrengst te weigeren, en bijna dagelijks geeft dit tot geregtelijke verkoopingen aanleiding, die de openbare rust op eene meer of min ernstige wijze verstoren. Ten einde de orde te handhaven komt bij dergelijke gelegenheden de gewapende magt, soms in zeer aanzienlijken getale en met geschut, op de been, terwijl aan den anderen kant de landlieden, niet zelden bij ettelijke duidend, zamenscholen, en door hunne dreigende houding bewerken, dat de verkoop, bij gebrek aan bieders, geen voortgang kan hebben. Dezer dagen is eene dergelijke geregtelijke verkooping, nadat zij ten platten lande mislukt was, in de Stad Cork beproefd, doch ook aldaar heeft de verzamelde krijgsmagt de rust niet kunnen bewaren; de stad is geheel in beweging geweest, en ten laatste heeft men het te verkoopen vee aan de zaamgeschoolde menigte prijs moeten geven.

(*Haarl. Courant.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, 26*sten Mei.* Betrekkelijk het aangekondigde in den *Moniteur*, nopens de reis des Konings naar Compiègne, leest men het navolgende in een der liberale bladen: »Het publiek neemt, zoo het schijnt, veel minder aandeel in deze reis, dan de schrijver van den *Moniteur* vooronderstellen. Het is niet, om dat men geheel onverschillig is ten aanzien van het voorgenomen huwelijk; het is niet, dat het aan achting ontbreekt voor Koning *Philips*, of aan gehechtheid aan eene zijner dochteren, maar 'er hebben op dit oogenblik zulke gewigtige gebeurtenissen plaats, en 'er worden zoo vele andere voorbereid; men voedt zoo veel vrees voor de toekomst; er bestaat zoo veel ontevredenheid, waarvan de oorzaken alom gevonden worden; daar is zoo weinig duurzaamheid in den staat der zaken, en in de meeningen; men ontvangt zoo veel brieven uit het zuiden, en uit het westen, welke in geenen deele het einde der onlusten aankondigen, dat, hoe men het ook aanlegge, de menigte weinig acht slaat op de feesten van Compiègne, en dat deze bijeenkomst, die in de daad belangrijk is, en geene andere dan goede gevolgen kan hebben, echter geenszins de aandacht dermate opwekt, als te voren gewisselijk het geval zoude zijn geweest."

Een ander liberaal blad oppert de navolgende bedenkingen: »Laat ons zien, welke verbintenissen door het huwelijk met Koning *Leopold* worden te weeg gebragt. Het huis van *Saxen Coburg* was, vóór het congres van Weenen, niet rijk, en zonder invloed. Koning *Leopold* en zijne broeders waren met een jaargeld van 10 à 12.000 franken begiftigd. Een zijner broeders heeft de hand van eene *Kozary*, eene rijke dochter uit Hongarije, verworven, die welligt een inkomen van 100.000 franken heeft aangebragt. Eene zuster heeft een franschen emigrant gehuwd, welke zijnen naam heeft verwisseld met dien van *Mentzdorff*, en thans, als luitenant-generaal in oostenrijksche dienst, in Mentz commandeert. — Frankrijk erlangt dus als geallieerden de familien *Kozary* en *Mentzdorff*, maar belast zich daarentegen met de verpligting, om, welligt zeer spoedig, een kwalijk gevestigd koningrijk, voor eigene rekening, te verdedigen, zonder zich de kosten van den oorlog te kunnen doen betalen."

De revolutionairen en republikeinen bekommeren zich weinig om dit huwelijk. Een hunner bladen brengt de aanmerking in 't midden, dat de tijden zoo onzeker zijn, dat het welligt belangrijk kan worden, *ten minste de schoonvader te zijn van een engelschen prins.*

Den 29 Mei. »Het officieel blad behelst een aantal bijzonderheden, nopens mislukte pogingen der Carlisten, om den 25sten een opstand in de Vendée te bewerken. Bij Amailloux (Deux-Sevres) is de bende van *Diot* den 23sten geslagen; den 24sten is een aanval van hare zijde op een gehucht, Pont-de-la-Claye genaamd, mislukt. In de Sarthe, Morbihan en Mayenne is het mede tot dadelijkheden gekomen. Men meende, dat den 28sten eene meer belangrijke beweging zoude plaats hebben. — Het geen de *Moniteur* mededeelt, is echter niet volledig. Het is zeker, dat eene bende van 500 man zich bij le Mans, 50 uren van Parijs, heeft vertoond. De chouans zijn in kleine corpsen verdeeld van 50 tot 500 man, die elk van een geregelden staf zijn voorzien, zamengesteld uit officieren van de voormalige garde, en welke door het committé der Carlisten te Parijs bezoldigd worden. Men schijnt echter niet beducht voor die lieden. De generaal *Solignac* kent den kleinen oorlog, en heeft denzelven tegen de spaansche guerillas geleerd. Hij commandeert 50000 man, en meent zich te kunnen verlaten op de nationale garde van de groote steden in het westen. Om echter de rust geheel te herstellen, dient het bewind meer kracht te ontwikkelen. Volgens de laatste berigten moeten de chouans op nieuw geslagen zijn en de aide-de-camp des Konings, de heer *de Rumigny*, heden naar de Vendée zijn vertrokken.

»Men wil het nu doen voorkomen, dat de hertogin *van Berry* zich in Spanje bevindt.

»Te Nancy hebben den 25sten en 26sten onlusten plaats gehad wegens de duurte van het brood." (*Haarl. Courant.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBREGHT.